

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев2 4304/2022
01.12.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници из радног односа тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Небојша Николић адвокат из ..., против тужене ББ - Јавног бележника из ..., чији је пуномоћник Чедомир Милосављевић адвокат из ..., ради поништаја решења и накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2972/21 од 21.07.2022. године, у седници већа одржаној дана 01.12.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2972/21 од 21.07.2022. године, другог става изреке.

Образложење

Пресудом Основног суда у Јагодини П1 395/17 од 02.07.2021. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и поништено решење тужене о отказу уговора о раду број УОП: Ш - ../2017 број ../2017 од 04.08.2017. године као незаконито. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужила тражила да се утврди да је радни однос заснован са туженом уговором о раду број ../2016 од 01.07.2016. године престао без правног основа. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да на име накнаде штете уместо враћања на рад исплати тужили две зараде у новчаном износу од 71.608,00 динара са законском затезном каматом од 02.07.2021. године до исплате. Ставом четвртим изреке, одбијен је тужбени захтев у делу којим је тужила тражила да се тужена обавезе да јој, на име накнаде штете уместо враћања на рад, исплати преко досуђеног износа од 71.608,00 динара до траженог износа од 644.479,00 динара, као и законску затезну камату почев од 06.10.2017. године до 02.07.2021. године. Ставом петим изреке, одлучено је да свака страна сноси своје трошкове.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2972/21 од 21.07.2022. године, ставом првим изреке, одбијене су као неосноване жалбе тужиље и тужене и потврђена пресуда Основног суда у Јагодини П1 395/17 од 02.07.2021. године у првом и четвртм ставу изреке. Ставом другим изреке, преиначена је пресуда Основног суда у Јагодини П1 395/17 од 02.07.2021. године у трећем ставу изреке тако што је одбијен тужбени захтев којим је тужила тражила да се обавезе тужена на исплату накнаде штете

уместо враћања на рад у новчаном износу од 71.608,00 динара са законском затезном каматом од 02.07.2021. године до исплате. Ставом трећим изреке, одлучено је да решење о трошковима парничног поступка, садржано у петом ставу изреке пресуде Основног суда у Јагодини П1 395/17 од 02.07.2021. године, остаје неизмњено.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, става другог изреке, тужила је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права.

Одлучујући о изјављеној ревизији у складу са чланом 403. став 2. тачка 2. и чланом 408. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да тужилина ревизија није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужила је 01.07.2016. године са туженом закључила уговор о раду на одређено време - до 31.12.2017. године, за послове јавно-бележничког приправника. Решењем тужене од 04.08.2017. године означени уговор је отказан због учињене повреде радне обавезе и непоштовања радне дисциплине. Решење о отказу уговора о раду поништено је правноснажном пресудом.

Полазећи од тако утврђеног чињеничног стања, другостепени суд је преиначио првостепену пресуду у делу којим је тужили, применом члана 191. став 5. Закона о раду, досуђена накнада штете. По становишту тог суда, накнада штете предвиђена наведеном законском одредбом има супституциони карактер и досуђује се уместо враћања на рад, тако да основаност захтева за накнаду штете зависи од основаности захтева за враћање на рад да је исти постављен у поступку, односно да тужилац током поступка од њега није одустао. У конкретном случају, тужила је засновала радни однос на одређено време - до 31.12.2017. године, тако да би исти престао тог дана по сили закона и она не би могла након тога тражити враћање на рад, због чега нема право ни на накнаду штете у смислу означене законске одредбе.

Изложено право становиште прихвата и ревизијски суд, због чега сматра да нису основани наводи ревидента о погрешној примени члана 191. став 5. Закона о раду. Означеном одредбом предвиђена је паушална накнада штете као замена за реинтеграцију. Због тога, право на накнаду штете има запослени који је у спору за поништај решења о отказу уговора о раду могао тражити да се врати на рад, али то није учинио или је током поступка у којем је такав захтев поставио од истог одустао. У овом случају, тужилин уговор о раду закључен је на одређено време и она не би могла бити враћена на рад иако је решење о отказу њеног уговора о раду поништено, због чега јој не припада право на ову врсту накнаде штете.

Из наведених разлога, на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић